

Katowice, dnia 24 kwietnia 2019r.

Decyzja

SKO.OS/41.9/288/2019/2866/RN

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 3 i art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 23 z późn. zm.) oraz art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017r. poz. 935),

po rozpatrzeniu odwołania Pana Pawła Stencel, zawartego w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa w Urzędzie Miasta w Raciborzu, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Racibórz, Nr 90/2017 (sygn. akt: OS.6220.10.2017) z dnia 27 lipca 2017r., wydanej w przedmiocie określenia środowiskowych warunków dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa linii technologicznej do przetwarzania komunalnych osadów ściekowych i innych odpadów organicznych metodą FuelCal w celu wyprodukowania nawozu mineralno – organicznego i glebozapuszcza głęby w Żorach – Roju”, zlokalizowanego na działce ewidencyjnej numer 1354/150, obręb Rój, k.m. 9, położonej przy ul. Węglowej 1 w Żorach.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodniczącą sędzi: **Robert Nowak** (sprawozdawca)
Członkowie:
Piotr Magiera
Rafał Zarzycki
na posiedzeniu w dniu 24 kwietnia 2019r.

orzekło
umorzyc postępowanie odwoławcze jako bezprzedmiotowe

Uzasadnienie

Decyzją Nr 90/2017 (sygn. akt: OS.6220.10.2017) z dnia 27 lipca 2017r., organ pierwszej instancji orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydane orzeczenia.

Odwołanie od ww. decyzji złożył m. in. Pan Paweł Stencel, który w piśmie z dnia 22 sierpnia 2017r., zatytułowanym „Odwołanie”, wyraził sprzeciw wobec planowanego przedsięwzięcia.

Organ pierwszej instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeprowadziło postępowanie wyjaśniające na okoliczność ustalenia interesu prawnego Pana Pawła Stencel do występowania w charakterze strony w toczącym się postępowaniu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach pismem Nr SKO/OS/428/448/13553/17/KK z dnia 15 marca 2018r. zwróciło się do odwołującego o wykanie interesu prawnego do udziału w postępowaniu dotyczącym ww. decyzji organu pierwszej instancji, mając na względzie obowiązującą na ten dzień przepisów prawa to jest art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, to jest o wykanie czy jest on podmiotem, któremu przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływał przedsięwzięcie, gdzie przed obszar ten rozumie się: 1) działki przylegające bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie; 2) działki, na których w wyniku realizacji lub funkcjonowania przedsięwzięcia zostały przekroczone granice jakości środowiska; 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Odwołujący do chwili obecnej nie udzielił odpowiedzi na ww. pismo Kolegium, które zostało mu doręczone w dniu 21 marca 2018r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zważyło, co następuje.

Kolegium wskazuje, że w zakresie postawy procesowej niniejszego rozstrzygnięcia w dniu 1 czerwca 2017r. weszła w życie nowelizacja kodeksu postępowania administracyjnego, dokonana poprzez art. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw. Ustawa nowelizująca zawiera przepisy przejściowe. W zakresie procedury administracyjnej przepisem tym jest art. 16, który stanowi, że do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 (czyli przepisy kodeksu postępowania administracyjnego), w brzmieniu dotychczasowym, z tym, że do tych postępowań stosuje się przepisy art. 96a – 96n ustawy zmienianej w art. 1.

W przedmiotowym sprawie zatem, w postępowaniu odwoławczym toczącym się przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach mają zastosowanie przepisy kodeksu postępowania administracyjnego w brzmieniu dotychczasowym to jest sprzed ww. nowelizacji.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 1 stycznia 2018r. na mocy art. 509 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017r. poz. 1566 z późn. zm.).

Ustawa ta, w zakresie dotyczącym przepisów zmieniających ustawę z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018r., stosownie do brzmienia art. 574 tej ustawy. Obowiązujący w tej dacie przepis art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne przewidywał, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych warunkach wydawanych na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na

środowisko oraz decyzji, przed wydaniem których przeprowadza się ponowną ocenę oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 509 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – to jest ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne. Wyżej zaznaczony przepis przejściowy przewidywał zatem bezpośrednie stosowanie nowego prawa m. in. w postępowaniu zakończonym zatwierdzeniem decyzji organu pierwszej instancji. Zauważając jednak należy, że przepis art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne wchodził w życie z dniem 1 stycznia 2018r. Na mocy tej nowelizacji – art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne (Dz. U. z 2018r. poz. 1405, 1565 i 1999), przepis ten wchodził w życie z dniem 1 stycznia 2018r. I z tego względu przepisy powyższe stosuje się do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2018r. Art. 1 pkt 2 lit. a ww. nowelizacji dodał również do art. 545 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Przepisy art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. 1b. Do decyzji o środowiskowych warunkach dla realizacji przedsięwzięcia, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 428 nie stosuje się.” Ustawa z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, to jest z dniem 26 kwietnia 2018r., z wyjątkiem art. 1 pkt 2 lit. c oraz lit. d, które wchodziły w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2018r.

W świetle wyżej przywołanego przepisu przejściowego, zamieszczonego w ustawie z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, w sprawie znajdującej zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne, art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, które obowiązują w brzmieniu nadanym ww. nowelizacją.

Mając na względzie powyższe nowelizacje ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, które każdorazowo odrębnie regulowały kwestie ustalenia kręgu stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych warunkach, Kolegium wyjaśnia, że wyłączenie odwołującego do wykazania interesu prawnego zastosowało przepisy ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, to jest w szczególności przepis art. 74 ust. 3a. Jedynką na dzień wydania przedmiotowej decyzji, z uwagi na wyżej opisane zmiany prawa, przy ustalaniu kręgu stron organ drugiej instancji stroną prawną będącą jest odwołujący, organ odwoławczy jest obowiązany rozpoznać jego odwołanie. W pierwszej jednak kolejności obowiązkiem tego organu jest przeprowadzenie informacyjnego postępowania na okoliczność legitymacji odwołującego się do złożenia odwołania. To badanie odbywa się już w toku postępowania odwoławczego, nie ma on w tym celu charakteru dowodowego, bowiem jest to badanie wstępne. W tej sytuacji, gdy ustalenie interesu prawnego wymaga podjęcia czynności dowodowych w celu ustalenia interesu prawnego Pana Pawła Stencel, a do wykonania tych czynności nie posiada on tytułu strony postępowania, organ odwoławczy jest obowiązany odmówić złożenia odwołania. W tym celu organ odwoławczy jest obowiązany odmówić złożenia odwołania, jeżeli odwołanie złożone jest wbrew postanowieniu organu pierwszej instancji o tym, że odwołujący nie ma przymiotu strony, umarza postępowanie odwoławcze. W tym celu organ odwoławczy jest obowiązany odmówić złożenia odwołania, jeżeli odwołanie złożone jest wbrew postanowieniu organu pierwszej instancji o tym, że odwołujący nie ma przymiotu strony, umarza postępowanie odwoławcze. W tym celu organ odwoławczy jest obowiązany odmówić złożenia odwołania, jeżeli odwołanie złożone jest wbrew postanowieniu organu pierwszej instancji o tym, że odwołujący nie ma przymiotu strony, umarza postępowanie odwoławcze. W tym celu organ odwoławczy jest obowiązany odmówić złożenia odwołania, jeżeli odwołanie złożone jest wbrew postanowieniu organu pierwszej instancji o tym, że odwołujący nie ma przymiotu strony, umarza postępowanie odwoławcze.

W niniejszej sprawie konieczne było przeprowadzenie czynności dowodowych w celu ustalenia interesu prawnego Pana Pawła Stencel, a w konsekwencji jego legitymacji do wniesienia odwołania.

Przechodząc do badania legitymacji Pana Pawła Stencel do złożenia odwołania od decyzji organu pierwszej instancji Samorządowego Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że przyznat stroną należy ocenić wy pochodzący od regulacji i niegodzi zamieszczonej w art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z powołanym przepisem stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązku. Istotą interesu prawnego jest związek z konkretną normą prawa materialnego, to jest taka norma, której można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymuje się tym interesem może wywodzić swoje racje. Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy więc to samo, co ustalić przepis prawa materialnego, na podstawie

Podmiotem uprawionym do wniesienia odwołania jest podmiot, który ma interes prawny w załatwieniu sprawy. Kwestia ustalenia istnienia interesu prawnego stanowi jeden z elementów merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. W przypadku bowiem gdy organ uzna, że odwołujący nie ma przymiotu strony, umarza postępowanie odwoławcze. W niniejszej sprawie konieczne było przeprowadzenie czynności dowodowych w celu ustalenia interesu prawnego Pana Pawła Stencel, a w konsekwencji jego legitymacji do wniesienia odwołania.

Przechodząc do badania legitymacji Pana Pawła Stencel do złożenia odwołania od decyzji organu pierwszej instancji Samorządowego Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że przyznat stroną należy ocenić wy pochodzący od regulacji i niegodzi zamieszczonej w art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z powołanym przepisem stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązku. Istotą interesu prawnego jest związek z konkretną normą prawa materialnego, to jest taka norma, której można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymuje się tym interesem może wywodzić swoje racje. Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy więc to samo, co ustalić przepis prawa materialnego, na podstawie

Podmiotem uprawionym do wniesienia odwołania jest podmiot, który ma interes prawny w załatwieniu sprawy. Kwestia ustalenia istnienia interesu prawnego stanowi jeden z elementów merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. W przypadku bowiem gdy organ uzna, że odwołujący nie ma przymiotu strony, umarza postępowanie odwoławcze. W niniejszej sprawie konieczne było przeprowadzenie czynności dowodowych w celu ustalenia interesu prawnego Pana Pawła Stencel, a w konsekwencji jego legitymacji do wniesienia odwołania.

Przechodząc do badania legitymacji Pana Pawła Stencel do złożenia odwołania od decyzji organu pierwszej instancji Samorządowego Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że przyznat stroną należy ocenić wy pochodzący od regulacji i niegodzi zamieszczonej w art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z powołanym przepisem stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązku. Istotą interesu prawnego jest związek z konkretną normą prawa materialnego, to jest taka norma, której można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymuje się tym interesem może wywodzić swoje racje. Mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy więc to samo, co ustalić przepis prawa materialnego, na podstawie

którego można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś własnej potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu, sprzecznego z potrzebami danego podmiotu – strony postępowania. Interes prawny powinien być konkretny, indywidualny, aktualny i sprawdalny obiektywnie, dający się zaspokoić przez wydanie decyzji. W każdym razie chodzi o interes prawny szeroko pojmowany, tzn. chroniony prawem przedmiotowym (powszechnie obowiązującym) nie zaś chroniony tylko prawem administracyjnym materialnym lub procesowym. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przymiotu strony w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośredniości wpływu sprawy na sferę prawną osoby nie pozwala na uznanie jej za stronę (m. in. J. Maśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Zakamycze 2000, s. 238). Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, tj. sytuację w której dany podmiot jest wprawdzie zainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającymi stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ administracyjny (por. m. in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 września 1999r., sygn. akt: IV SA 1288/98, opublikowany w CBOŚA).

Interes prawny, o którym mowa w art. 28 kodeksu postępowania administracyjnego musi zatem wynikać z przepisów prawa materialnego, w niniejszych przypadkach także procesowego. Badając istnienie interesu prawnego należy odnieść się do konkretnego przepisu prawa, z którego ten interes prawny można wywodzić. W sprawach o wydanie decyzji o środowiskowych warunkach przepisami prawa materialnego, z których wywodzi się interes prawny jest przepis art. 74 ust. 1 pkt 3 i pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 140 kodeksu cywilnego. Stosownie do przepisu art. 74 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych warunkach należy dołączyć poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przedmiotowy teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływał przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem 1a i 1b. W świetle zaś brzmienia art. 74 ust. 1 pkt 3a ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych warunkach należy dołączyć mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonymi przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonymi przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływał przedsięwzięcie, wraz z załączoną mapą w formie elektronicznej. Art. 140 kodeksu cywilnego stanowi, że w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściwie może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczną gospodarką i przeznaczeniem swej własności, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych starych granicach może rozporządzać rzeczą. Systemowa wykładnia tych przepisów prawnych wskazuje, iż interes prawny w postępowaniach w przedmiocie decyzji o środowiskowych warunkach posiadają podmioty będące właścicielami nieruchomości znajdujących się w obszarze (zasięgu) oddziaływania przedsięwzięcia, z tym jednak zastrzeżeniem, że obszar ten podlega ustaleniu w postępowaniu. Organ prowadzący to postępowanie nie jest związany zakresem na mapie dołączonej do wniosku obszarem oddziaływania przedsięwzięcia, lecz w oparciu o ustalenie postępowania dowodowego dokonuje weryfikacji danych przedstawianych na te okoliczności przez inwestora. Decyzje o środowiskowych warunkach mają i taki skutek, iż pozwalają na oddziaływanie na nieruchomości stanowiące własność innych podmiotów. Dlatego właściciele takich nieruchomości mają interes prawny w postępowaniach administracyjnych, których przedmiotem jest wydanie decyzji o środowiskowych warunkach. Naceto Kolegium stwierdza, że nie tylko właściciele, ale i inne podmioty posiadające prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia mają status stron w postępowaniach w sprawie ww. decyzji o środowiskowych warunkach ponieważ zakres ich uprawnien jest zbliżony do prawa własności. Taki pogląd w poprzednim stanie prawnym został wyrażony w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 14 września 2005r., sygn. akt: II SA/Bd 758/04. Kolegium wskazuje również, że ww. pogląd zachował swoją aktualność w świetle obecnego stanowiska sądów administracyjnych oraz doktryny prawa, zgodnie z którym zasięg oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko obejmuje nie tylko oddziaływanie przekraczające obowiązujące standardy emisyjne lub standardy jakości środowiska. Nacetyl SA Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 15 maja 2013r., sygn. akt: II OSK 108/12, wskazał, że: „(...) Dla ustalenia stron postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych warunkach, innych niż wnioskodawca (podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko), konieczne jest prawidłowe ustalenie terenu objętego oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia na środowisko. 2. Ustalając krąg postępowania organ administracji powinien mieć na uwadze to, że o przyznaniu przymiotu strony w postępowaniu decyduje już sam fakt oddziaływania inwestycji na sąsiednie nieruchomości, natomiast ocena, czy oddziaływanie to mieści się w granicach określonych przepisami szczególności, czy też przekracza ustalone normy, będzie miała wpływ na decyzję o środowiskowych warunkach rozstrzygniętej o losie tej inwestycji. Innymi słowy, mieszczące się w granicach obowiązujących norm oddziaływanie inwestycji na sąsiednie nieruchomości nie może wykluczać udziału właścicieli tych nieruchomości w toczącym się w tym przedmiocie postępowaniu.” (Lex 1351546).

Kolegium pogląd wyżej wyrażony w całości podziela. Przymiot strony w przedmiotowym postępowaniu będzie zatem posiadał inwestor oraz podmiot mający tytuł prawno rzeczowy do nieruchomości, na której będzie realizowane przedsięwzięcie; do nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie; oraz do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływał przedsięwzięcie, czyżby podjęciem oddziaływania należało rozumieć także oddziaływanie, nawet mieszczące się w normach określonych przepisami prawa.

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy stwierdza, że odwołujący nie udzielił odpowiedzi na wezwanie Kolegium Nr SKO/OS/428/448/13553/17/KK z dnia 15 marca 2018r., odnośnie wykazania interesu prawnego do występowania w charakterze strony przedmiotowego postępowania i w tym samym nie wykazał interesu prawnego do występowania w charakterze strony przedmiotowego postępowania. Nie wynika on również z akt sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że Pan Paweł Stencel nie posiada interesu prawnego stanowiącego podstawę legitymacji do złożenia odwołania od decyzji organu pierwszej instancji Nr 90/2017 (sygn. akt: OS.6220.10.2017) z dnia 27 lipca 2017r., wydanej w przedmiocie określenia środowiskowych warunków dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa linii technologicznej do przetwarzania komunalnych osadów ściekowych i innych odpadów organicznych metodą FuelCal w celu wyprodukowania nawozu mineralno – organicznego i glebozapuszcza głęby w Żorach – Roju”, zlokalizowanego na działce ewidencyjnej numer 1354/150, obręb Rój, k.m. 9, położonej przy ul. Węglowej 1 w Żorach, gdyż nie jest stroną w tym postępowaniu. Jak bowiem wyżej wskazano stronami w przedmiotowym postępowaniu będzie inwestor oraz podmioty mające tytuł prawno rzeczowy do nieruchomości, na której będzie realizowane przedsięwzięcie; do nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie; oraz do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływał przedsięwzięcie. Pan Paweł Stencel takim tytułem prawno rzeczowym w tym postępowaniu nie wykazał.

Nie podważając istnienia interesu faktycznego Pana Pawła Stencel, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że jego wystąpienie nie upoważnia do żądania czynności organu. Nie tworzy bowiem legitymacji procesowej Pana Pawła Stencel, nie stał się on stroną (vide: niepublikowany wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 listopada 1993r., sygn. akt: II SA 1783/93, stwierdzający, że interes faktyczny nie tworzy legitymacji procesowej). W konsekwencji nie jest uprawniony do złożenia odwołania w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy umarza postępowanie odwoławcze, jeżeli w rozpoznawanym stanie faktycznym i prawnym występują okoliczności uzasadniające uznanie prowadzonego postępowania za bezprzedmiotowe, co wystąpiło w niniejszej sprawie. Rozstrzygnięcie w tym zakresie jest zgodne z linią orzecniczą Naczelnego Sądu Administracyjnego (vide: uchwała 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 1999r., sygn. akt: OPS 16/98). Jeżeli bowiem odwołanie złożony podmiot, który twierdzi, że zamierzona decyzja dotyczy jego interesu, jest lub obowiązku, organ odwoławczy zobowiązany jest rozpoznać jego odwołanie. Jeżeli jednak w wyniku tego rozpoznania stwierdzi, że podmiot odwołujący się nie ma w danej sprawie indywidualnego interesu prawnego lub obowiązku – jest zobowiązany umorzyc postępowanie odwoławcze w trybie art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, co nastąpiło w niniejszej sprawie. Prawie (zob.: uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 1999r., sygn. akt: OPS 16/98, ONSA 1999/41/19; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 2006r., sygn. akt: I OSK 942/05, ONSA/WSA 2007/20, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 stycznia 2003r., sygn. akt: VII SA/Wo 1609/05, Lex Nr 307511, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lipca 2010r., sygn. akt: I OSK 1192/09, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 4 kwietnia 2013r., sygn. akt: II SA/OI 127/13, Lex Nr 1310582, B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Warszawa 2006, str. 597).

Mając powyższe na względzie orzeczoneo jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Niezależnie od powyższego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach informuje, iż sprawa merytoryczna (na skutek wniesienia odwołań przez strony postępowania) zostanie rozstrzygnięta pod sygnaturą akt Kolegium SKO.OS/428/448/13553/17/KK. Realizując zasady dostępu do informacji publicznej o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwiadczoneo na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Pouczenie

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określa art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j.: Dz. U. z 2018r. poz. 1302, z późn. zm.).

Wniosek o skazanie na niniejszej decyzji wymaga skierowania wniosku stałego w wysokości 200 zł.

Strona oskarżona ubiega się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określa art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j.: Dz. U. z 2018r. poz. 1302, z późn. zm.).